

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Vulgus à sacrarum litterarum tractatione abstinere debet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Idem frequenter in caelesti sua Hierarchia inculcat S. Dionysius Hebræorū exemplū imitari sunt plerique omnes, qui salutaribus regulis & legibus Republicas suas munire ac conformare satagerunt: quamuis obscura tantum, & velut per transeennam aut nubem transparentē naturalis cogitationis luce essent illustrati. Diuinus ille Plato in epistola quādā ad Dionysium tyrannū de sacris quibusdam mysterijs disputans, rogat vt eam statim concerpāt, ne forte in vulgi manus incidat. Idē VII. legū suarū cauīt, ne quisquam scriptum aut librum quemcunque, inconsulto magistratu cōponeret, recitaret, aut promulgaret, ne quid inde religio caperet detrimenti. Idē Pythagoras, Socrates, Aristoxenes, inuolubiliter obseruauit. Plotinus quidē iuramento se obstrinxit, se numquam quæ ab Ammonio didicisset propalaturū: quod quum violasset, phibitiam miserabiliter perijt, vt Porphyrius testatur. Sed quid multis opus est? Saluatoris nostri inuicemur exemplū qui de regno cælorum mysteria Apostolis reuelauit, ad ceteros vero parabolas loquutus est. Et idem monet, ne margaritas ante porcōs proiciamus. Ad quid vero opus fuisse? Apostolis, sacerdotibus, & Ecclesiæ Doctoribus, quos Deus, vt Scriptura testatur, ad regendū ordinauit, si SS. litterarū tractatio atque interpretatio non minus ad alios, etiam feminas & opifices, quam ad hos pertineret? Dedit Deus iam olim Ecclesiæ suæ, & adhuc dat Legatos, quorum vocem tantum, non vero illorum pseudoapostolorum, qui Legationis suæ fidem facere non possunt, quiq; seditionis potius incentores sunt, ad omni scelere, impietate & sacrilegio vexandam Ecclesiā ab ipso inferno summissi, exaudire nos oportet. In hanc sententiā pulcre atq; apposite inquit S. Cyprianus, Rudi ac simplici plebi ne quaquam permittendum esse, vt suo Marte S. scripturam legat, sed eos audiendos esse qui interpretandi habent auctoritatem. Qui CIII. S. Hieronymi Epistolam legerit, facile quo nouos hos & repentinos theologos, illotis manibus tam sacrā scientiam tractantes, refuter habebit: vbi sic loquitur: *Agricola, camētarij fabri met allorū, lignorū, ve cafores, lanarij quoq; & fullones, & ceteri, qui variā supelletiliam & vilia opuscula fabricantur, absq; doctore non possunt esse quod cupiunt. Quod medicorum est, promittunt medici: tractant fabrilis fabri. Sola scripturarū ars est quam sibi omnes passim vindicant. Hanc garrulatus, hanc delirus senex, hanc Sophista verbosus, hanc vniuersi præsument, lacerant, docent antequam discant. Alij adducto supercilio, grandia verba trutinantes, inter*

mulierculas de S. litteris philosophantur. Alij discunt, pro pudor! à feminis quod viros doceant: & ne parum hoc sit, quādā facilitate verborum, immo audacia edisserunt alijs quod ipsi non intelligunt. Et, quælo te, vnde plerisque omnes hæreses & dogmata iniquitatis nata putas, quam ex deprauato S. Scripturæ sensu, ac nimis audaci, immo peruersa ac plane contraria verborum interpretatione.

V. Quod si S. hic pater adhuc in viuis esset, & sacra profana omnia susque deque habita atq; inter se confusa cerneret, multo magis sane exclamaturus ac saculi nostri peruersitatē detestaturus sit: vt in quo feminæ passim nō tantū Theologia scientiā affectare, verū etiā palā S. Ministerij officia exercere visæ sunt. Annō Vrfula quādā in Germania, Lutheri tempore, suggestum conscendit, atq; inde de rebus sacris ac religionis controuersijs ad populū declamauit? Idem in Scotia altera quæpiam fecit, vt Lægæus in Lutheri vita testatur: & alia quædam in Bohemia, Hussitarum secta grassante, vt librol V. à nobis indicatum est. Qui sub primis hæreseos in Gallia initijs Iustra & spelæa frequentarūt, quorū nonnulli adhuc sunt superstites, norūt quid ibi actum sit: quum scilicet inter feminas quæ plus sapere sibi videbatur, dum Ministri expectatur aduentus, ex SS. Biblijs textū aliquē prælegit, suamq; deinde sententiā subiunxit. Illæ certe quæ pœnarū metu hinc à nobis Geneuā profugerūt, Theodoro Beza in disciplina se tradiderūt, qui singulis diebus horā vnā earū institutioni impedit, vt in acula lingua textum aliquem S. Scripturæ interpretatus: quod idē antea quoq; Lausannæ fecerat. Gallienī Imperatoris tēpore feminæ quādā Plotini Philof. scholā frequētasse dicuntur: quod quidē ego aliquo modo tolerandū esse arbitror, ob liberaliū artium curiositatē. Neq; sane eas ego vt hemeter reprehēdēdas ac dānandas existimo, quæ S. Scripturæ lectioni sūt deditæ, atq; in eius allegādis testimonijs bene exercitæ: vt vero publica obeāt in Ecclesiā ministeria, ferri nullo modo potest, quum in eorū tantū modestiæ sexui huic cōgruētis limites transiliant, verū etiā leges ab Ecclesiā præscriptas violent, quibus expresse in Ecclesiā loqui prohibētur. Silentiiu feminarū est lectio, cuius curam, vt veteri verbo dicitur, est præmiū. Harpocrates certe, ille iuratus loquacitatis hostis, inquit, si rupturā filij multa luere feminæ cogērentur, breui omnibus bonis eas cessuras, vt quibus silentiam crudelis gehennæ est loco. Apostoli mulieres, vti diximus, in Ecclesiā loqui prohibuerunt: at longe alia ratione saculi